

ת"פ 47589/10/22 - מדינת ישראל נגד ELGUZOLI IBRAHIM

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 47589-10-22 מדינת ישראל נ' IBRAHIM (עציר)

לפני כבוד השופט שמאי בקר
המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שירן ברגל, תביעות ת"א
נגד
הנאשמים ELGUZOLI IBRAHIM
ע"י ב"כ עו"ד ענבר קינן, סנגוריה ציבורית

גזר דין

העובדות

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7 (א) יחד עם 7 (ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.
2. על פי עובדות כתב האישום, ביום 22.10.2022 החזיק הנאשם בידו, בתוך קופסת סיגריות, סם מסוכן מסוג הרואין במשל כולל של 16.4635 גרם נטו, מחולק ל-18 שקיות קטנות (להלן: קופסת הסיגריות), שלא לצריכתו העצמית.
3. בתחילה כפר הנאשם באשמו, ובהתאם לכך החל להישמע המשפט.
4. ביום 23.3.2023, באמצע פרשת התביעה, לאחר שהעידו מספר עדים מטעמה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון לפיו הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, והורשע בעבירה דלעיל.

הוסכם, כעניין שבעובדה, כי בעת מעצרו של הנאשם עמדה אשה פלונית בסמוך לו, וטענה כי קופסת הסיגריות שייכת לה (להלן: פלונית). עוד סוכם, כי הצדדים יהיו רשאים להגיש כל מסמך מתיק החקירה, וההגנה תטען כי מדובר במחדל חקירה היורד לשורשו של עניין, ומבחינת הגנה מן הצדק הרי שלולא היה הנאשם לוקח אחריות וחוסך בזמן שיפוטי אזי יכולה היתה ההגנה לטעון לזיכוי מחמת הספק, או לפחות לטעון כי המחדל האמור ראוי שישפיע על גדרי המתחם העונשי המתאים. מאידך גיסא, תוכל התביעה לטעון שהיפך, קרי - שכלל אין מחדל, ולחלופין שמשקלו זניח. מעבר לכך, הוסכם כי הצדדים יטענו לעונש באופן פתוח.

עמוד 1

5. ביום 4.4.2023 טענו הצדדים לעונש בהתאם למוסכם. התביעה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ועד 28 חודשי מאסר, וביקשה להשית על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל (כולל הפעלת מאסר מותנה שעומד לחובתו, בן ששה חודשים, בחופף ובמצטבר), מאסר על תנאי הרתעתי, התחייבות להימנע מביצוע עבירה, קנס כספי, ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי.

התובעת עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, שהם שמירה על שלום הציבור ובריאותו מפני נגע הסמים המסוכנים. התביעה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל חמש הרשעות קודמות, גם בעבירות הרלוונטיות לפרשה זו, וטענה כי בנסיבות רגילות היתה מבקשת למקם את עונשו בחלקו העליון של מתחם הענישה. עם זאת, עתרה התביעה למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של המתחם העונשי, לאחר שהתחשבה בנסיבות המיוחדות של המקרה דנא (שמן הסתם באו לידי ביטוי בהסכמתם הדיונית של הצדדים).

לשיטת התביעה, אין לראות באי-הצלחתה של היחידה החוקרת לאתר את פלונית מחדל חקירה, בעיקר לאחר שבוצעו פעולות בניסיון לאתרה. התביעה הטעימה, כי גם אם יקבע שהיה מחדל חקירתי בתיק, הרי שלא נפגעו זכויותיו של הנאשם במובן של הגנה מן הצדק. ממילא, כך התביעה, גם אם היתה מצליחה המשטרה לשים ידה על פלונית, והיה עולה כי **גם** היא היתה מעורבת בעבירה בה הורשע הנאשם, הרי שלגישה - "אנו מצויים ב(עבירה) בצוותא מה שמחמיר את מצבו של הנאשם".

6. ההגנה טענה, מנגד, כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר, ועד 24 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להשית על הנאשם, לכל היותר, עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, ולהורות כי המאסר המותנה שעומד לחובתו ירוצה, כולו, בחופף לעונש זה.

הסניגורית טענה כי מחדלי החקירה בתיק מגלמים פגיעה ממשית בזכויותיו של הנאשם עד כדי הגנה מן הצדק, ויש בהם כדי להשפיע על קביעת המתחם העונשי. לשיטת ההגנה, תחתית המתחם הנהוג עומדת על 9 חודשי מאסר בפועל, אולם בנסיבות המקרה כאן יש לקבוע רף נמוך מהרגיל, כמפורט לעיל.

ההגנה הפנתה לראיות שלימדו כי לצדו של הנאשם, בעת הרלוונטית לכתב האישום, נכחה פלונית, אשר טענה בפני ובאוזני השוטרים בשטח כי קופסת הסיגריות (ובתוכה הסמים) היתה שייכת לה. הסניגורית עמדה על כך שלא עלה בידי היחידה החוקרת לאתר את פלונית, ופעולות שנעשו (אם נעשו בכלל) לצורך כך - לא הועילו. לשיטת ההגנה, אם היתה פלונית נחקרת, ייתכן שהיתה לוקחת אחריות על כך שהסמים המסוכנים שנתפסו הם שלה, וממילא אי-איתורה פועל לטובת הנאשם.

7. הן התביעה והן ההגנה הגישו פסיקה על מנת לתמוך בעתירתן העונשית.

8. הנאשם בדברו האחרון אמר:

"אני מצטער על מה שקרה, ואני מקווה שזו הפעם האחרונה".

דין והכרעה

9. אין חולק; במעשיו פגע הנאשם במלחמה בנגע הסמים, על כל הנזקים וההשלכות הקשות הקשורים בשימוש ובהחזקה שלהם; ראו בעניין זה למשל את הקבוע בע"פ 972/11 **מדינת ישראל נ' יונה** (4.7.2021):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. **הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה...**"

ובהמשך:

למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים. חלקם מתמקדים בחינוך מניעתי ובהסברה. אחרים מסייעים בהליכי הגמילה. לצידם פועלים גם אנשי אכיפת החוק, שתפקידם לסכל את עבירות הסמים וללכוד את העבריינים. **אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים. בכל זאת תוך מתן משקל - בין היתר - לכמות הסם ואיכותו, טיב עבירת הסמים שבוצעה, תרומתו של הנאשם להתגשמות העבירה ועברו הפלילי (השוו: ע"פ 8031/10 אורוסקו-צ'אבז נ' מדינת ישראל (1.3.2012))**"^[1].

10. הפסיקה עמדה על החומרה שבהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, ראו למשל את ע"פ 9482/09 **ביטון נ' מדינת ישראל** (24.7.2011), שם נקבע:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעת אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. **"עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים"** (ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.12.1995)).". (ראו עוד בעניין זה, למשל, את ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' אמארה [פורסם בנבו] [ניתן ביום 4.7.2012]).

11. ראו בעניין זה גם את הקבוע בע"פ 4203/14 **כהן נ' מדינת ישראל** (14.5.2015):

"**כידוע השווה המחוקק החזקת סם שלא לצריכה עצמית (סעיף 7 (א) (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים) לסחר מבחינת תג הענישה המירבי, 20 שנות מאסר (לעניין סחר ראו סעיף 19 לפקודה), וזאת מטעמים טובים: ברי מדוע בחר המחוקק לקבוע כך, שכן לא תמיד ניתן להוכיח סחר, אך כמות גדולה של**

סמים שאינה לצריכה עצמית מטבעה מועדת לפורענות, ודעת לנבון נקל".

12. לטעמי, מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא **בינונית**, וזאת לנוכח סוג הסם המסוכן בו החזיק הנאשם, כמותו, ואופן החזקתו (מחולק למנות), כמפורט להלן.

13. הנאשם החזיק בסם מסוכן מסוג הרואין, אשר לגביו נקבע בפסיקה כי הוא סם מסוכן וקטלני (וכונה "סם המוות"); ראו למשל את ע"פ 329/87 **מדינת ישראל נ' בר און** (10.2.1988) שם נקבע:

"... וזאת משום החומרה המופלגת שבפשע עבירת סמים במיוחד משמדובר בהירואין ובכמות עצומה של 150 גרם, שיש בהם אלפים רבים של מנות סם מרעיל וממית. בצדק הצביע השופט המלומד **על הסכנה האיומה שבסם זה, סכנת חיים פשוטו כמשמעו**, ועל התפשטות נגע הסמים בחברתנו בתקופה האחרונה. ממחקריהם של מלומדים ומדבריהם של עדים אנו למדים על **התוצאות ההרסניות שישבו בסם זה לשלומה של החברה, לבריאותה ולביטחונה, ורבים וטובים מקרבנותיו נופלים חלל מפגיעתו הרעה**".

ראו גם את ע"פ 417/88 **חואג'ה נ' מדינת ישראל** (12.10.1989), שם נקבע כי הרואין הוא סם מסוכן וקטלני, וכן את ע"פ 6839/97 **עזרן נ' מדינת ישראל** (24.8.1998), שם כונה הסם המסוכן מסוג הרואין "סם המוות הלבן"; ראו עוד את: ת"פ (מחוזי מרכז) 74740-06-20 **מדינת ישראל נ' אבו צעלוק** (1.9.2022) בפסקה 14 וההפניות שם, עפ"ג (חי') 37357-11-19 **מדינת ישראל נ' עראבי** (2.1.2020), ת"פ (מחוזי חי') 44181-01-17 **מדינת ישראל נ' גריפולינה** (6.11.2017) בפסקה 25.

14. הנאשם החזיק כ-16 גרם נטו של סם מסוכן מסוג הרואין, מחולק למנות; כמות הסם שהחזיק הנאשם היתה בערך פי-50 (!) מהכמות שהוכרה בדין לצורך שימוש עצמי, והיותו מחולק למנות לימד על נסיבות החזקה "שלא לצריכה עצמית", באופן מובהק ולחומרה.

15. עם זאת, ומנגד, יש טעם בטענת ההגנה שלפיה התנהלות היחידה החוקרת, לנוכח מחדלה לאתר את פלונית, משפיע, ולו במעט, על קביעת מתחם העונש ההולם, לקולא כמובן.

עיון בת/5, מצלמות הגוף של השוטרים מעת האירוע המתואר בכתב האישום, לימד כי פלונית אכן עמדה ליד השוטרים והנאשם, עת אספו הראשונים את מה שנתפס באירוע מושא כתב האישום אל תוך שקיות משטרתיות, ושחה להם: "הסכינים שלי", ובהמשך גם "הסיגריות שלי"; ניתן בהחלט להבין מצפיה בסרטון, כי "הסיגריות" אליהן כיוונה פלונית אינן אלא אותה קופסת הסיגריות בתוכה הוצפנו הסמים המסוכנים.

השוטרים אמנם תשאלו בשטח את פלונית, ואף בוצע עליה חיפוש, שעל פני הדברים העלה חרס. ברם, במהלך חקירת התיק נגד הנאשם, עלה הצורך לאתר את האלמונית; במזכר ת/3 כתב השוטר חיים ואקנין, שהיה חלק

מצוות החקירה בתיק, אל כוחות השטח בתחנת שרת, כך: "בתחנתנו מתנהל תיק בגין החזקת סמים שלא לצריכה עצמית כנגד החשוד... בעת מעצרו נכחה אישה שעדותה נדרשת בתיק (פ.ח) תמונתה כפי שעולה ממצלמות גוף (צורפה תמונה), נא לבצע ניסיונות איתור דחופים לצורך גביית עדותה".

ברם, אין בתיק כל מזכר או ראיה אחרת לכך שבוצעו ניסיונות לאתר את פלונית.

16. אכן, מדובר במחדל חקירתי, בגינו לא ניתן לעמוד על טיב הקשר שבין פלונית לנאשם, ובעיקר - לא הושג מידע מבוסס על הקשר (אם קיים) בינה לבין הסמים של הנאשם, באותה קופסת סיגריות שזרק מידיו לעיני השוטרים, כאמור בכתב האישום.

יתכן כי מדובר במי שניסתה לסייע בידו של הנאשם (הלה, אגב, טען בחקירתו כי היה במקום "לבד", ולשאלות ביחס לאישה שהיתה עמו אמר - "לא יודע על מה מדברים אחי", ת/1), ויתכן שלא. ממילא, לא ניתן לברר לאשורו את הקשר של פלונית אל הנאשם ואל הסמים, ויש בכך, כאמור, מחדל חקירתי מסוים. עם זאת, ברי ואין חולק כי הסמים שנתפסו הם של הנאשם, ולמצער - גם שלו.

על כן, למחדל החקירה אין, ולא היתה, כל השלכה על שאלת אשמו של איברהים, הנאשם. עם זאת, יתכן שאיתור וחקירת האלמונית, שאולי היתה קושרת (גם) את עצמה לסמים שנתפסו, היתה משפיעה על **מידת** אשמו של הנאשם. הנה כי כן, טיב המחדל החקירתי קשור ל"נסיבות ביצוע העבירה", ובהתאם - ועל פי תיקון 113 לחוק העונשין - יש ליתן לכך משקל מסוים בקביעת מתחם הענישה[2].

17. הצדדים הגישו פסיקה על מנת לתמוך בעתירתם אשר למדיניות הענישה הנהוגה; ראיתי להתייחס לפסקי הדין הבאים[3], וכן לפסיקה נוספת כמפורט להלן.

18. במסגרת רע"פ 2986/21 **עיסאוי נ' מדינת ישראל** (10.5.2021) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שם התקבל ערעורה של המדינה נגד קולת העונש שנגזר בבית משפט השלום. עיסאוי הורשע בכך ששהה ברכב שעמד בצד הכביש עם אדם נוסף. שוטר שהבחין ברכב פנה אליהם, ובעת ששוחח עם הנהג, השליך הלה שקית שהכילה סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 11.6 גרם, המחולק ל-14 מנות. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל הניתנים לריצוי בדרך של עבודות שירות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל**; על המבקש הושת עונש בתחתית מתחם הענישה שנקבע (חודש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות). בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המאשימה נגד קולת העונש, והחמיר את עונשו ל-9 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קבע כי ראוי היה לגזור על המבקש עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, אולם נוכח העובדה שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, הוחמר העונש כמפורט לעיל.

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, וקבע:

עמוד 5

"אני סבור כי העונש שהוטל על המבקש אינו חמור כלל ועיקר - ואף מקל עימו.

המבקש הורשע בהחזקה של סם מסוכן מסוג הרואין שלא לצריכה עצמית, אשר השפעותיו ההרסניות על צרכיו חמורות וידועות זה מכבר. בית משפט זה הדגיש לא אחת את החומרה הרבה שיש לייחס לעבירות סמים מסוכנים, המצריכה ענישה משמעותית ומרתיעה (רע"פ 8695/19 פסו נ' מדינת ישראל (5.1.20)).

על בתי המשפט ליטול חלק במאבק בתופעה ההולכת וגדלה של הפצת סמים מסוכנים, תוך גזירת עונשים משמעותיים על החזקת סמים שלא לשימוש עצמי לשם הרתעת מבצעי העבירות. זאת, באופן שיש לקוות כי יסייע בקטיעת מערך הפצת הסמים, ובצמצום תופעה נפסדת זו".

19. במסגרת רע"פ 894/16 **פרץ נ' מדינת ישראל** (10.2.2016) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי בגדרו נדחה ערעורו של פרץ נגד חומרת גזר דינו של בית משפט השלום. פרץ הורשע בכך שהחזיק בדירתו 31.05 גרם נטו של סם מסוכן מסוג קוקאין, שלא לצריכתו העצמית. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 15 ועד 36 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה, בהתאם לנסיבותיו האישיות. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של פרץ נגד גזר הדין, וקבע כי הוא משקף נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות, ובפרט כאשר מדובר בכמות נכבדה של סמים קשים מסוג קוקאין. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, וקבע כי עונש המאסר שהושת על המבקש אינו סוטה כלל ממדיניות הענישה המקובלת בעבירות דומות.

20. במסגרת רע"פ 2472/15 **שורצמן נ' מדינת ישראל** (21.5.2015) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור נגד פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שם התקבל ערעור המאשימה נגד קולת גזר הדין שהושת על שורצמן בערכאה דלמטה. שורצמן הורשע בכך שבעת ששהה בתחנה המרכזית בתל אביב, החזיק בתוך תחתונו 4 יחידות של סם מסוכן מסוג קוקאין, במשקל כולל של 1.4115 גרם נטו, ו-19 יחידות של סם מסוכן מסוג הרואין, במשקל כולל של 17.3204 גרם נטו, והכל שלא לצריכתו העצמית. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 10 ועד 20 חודשי מאסר בפועל**, והשית על המבקש 16 חודשי מאסר בפועל, בהתאם לנסיבותיו האישיות. ערעור המדינה נגד קולת העונש התקבל, ובית המשפט המחוזי אף החליט להחמיר את מתחם הענישה, כך:

"אשר למתחם הענישה - **צודקת התביעה באומרה שהמתחם הראוי בתיק זה הוא בין 12 ל-24 חודשי מאסר**.
אנו ערים לכך שההבדל בין מתחם זה למתחם שנקבע על-ידי בית משפט קמא איננו מהותי, עדיין מן הראוי להעמיד דברים על דיוקם ונראה לנו כי המתחם לו עתרה המדינה משקף נכונה את הנסיבות שבפנינו.

כיוון שהדברים נאמרו, נזכיר רק בקצרה - עשרים מנות סם. הסם שמדובר בו הוא סם מסוכן, מן הסמים הקשים, והכוונה לשני סוגי הסמים שנמצאו בתחתונו של המשיב, הן הקוקאין והן ההרואין. העובדה שהסם חולק למנות מדברת בעד עצמה, וכך גם התנהלותו של המשיב, שהתנהל כמקצוען.

בהינתן הנסיבות נראה לנו כי המתחם הנכון, כאמור, הוא בין 12 ל-24 חודשי מאסר. מתחם זה משקף נכונה את עיקרון ההלימה שבתיקון 113".

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור, שהתמקדה בשאלת תחולת המאסר המותנה שעמד נגד המבקש.

21. במסגרת ע"פ (מרכז) 22857-04-17 **פרץ נ' מדינת ישראל** (22.10.2017) דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של פרץ על חומרת העונש שהושת עליו. המערער הורשע בכך שהחזיק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 15 גרם, וסם מסוכן מסוג MDMA במשקל 35 גרם, והכל שלא לצריכתו העצמית. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין שנתיים ועד 5 שנות מאסר בפועל**, והשית על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה, בהתאם לנסיבותיו האישיות. בית המשפט המחוזי דחה, כאמור, את הערעור. פסיקה זו, שהניחה התביעה לפניי, חורגת **לכאורה**, לחומרה, מן השורה; למותר לציין, איפוא, כי כמות הסם בפרשת פרץ הנ"ל - היתה מעל לפי שלושה מזו שלפנינו.

22. במסגרת עפ"ג (מרכז) 2372-11-15 **אלמרבוע נ' מדינת ישראל** (10.1.2016) קיבל בית המשפט המחוזי (בהסכמת הצדדים) את ערעורו של אלמרבוע נגד חומרת העונש בעניינו, ביחס לניכוי ימי מעצרו בעת היותו אסיר (ניכוי חודשיים נוספים מהעונש), נוכח הליך שיקום שעבר בכלא. אלמרבוע הורשע בכך שבעת שנסע עם אחרת במונית, החזיק בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל 28.88 גרם נטו, ובסם מסוג קוקאין במשקל נטו של 6.97 גרם מחולקים למארזים. משהורו השוטרים למונית לעצור, השליך הנאשם את הסם לעברה של האחרת, והיא הכניסה את הסם אל חולצתה. בית משפט השלום קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין שנת מאסר בפועל ועד 36 חודשי מאסר**, והשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל (יחד עם הפעלת מאסר מותנה שעמד לחובתו, היה על הנאשם לרצות 30 חודשי מאסר בפועל). בית המשפט המחוזי קבע כי פסק דינו של בית משפט השלום היה "נכון לשעתו" ורק בשל הליך השיקום שעבר המערער בכלא, הורה על הפחתה בעונש, כאמור לעיל.

23. במסגרת ת"פ (ת"א) 50520-12-17 **מדינת ישראל נ' מחמוד סעדה** (3.5.2020), הורשע סעדה בהחזקת 172 מנות סמים מסוכנים מסוג קוקאין, במשקל של 25.0824 גרם נטו. בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד שנתיים מאסר בפועל**, והשית על הנאשם עונש בתחתית המתחם שנקבע, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

24. במסגרת ת"פ (ראשל"צ) 71968-02-19 **מדינת ישראל נ' ברוך סעדה** (5.8.2020), הורשע סעדה בהחזקת 16 גרם נטו של סם מסוכן מסוג הרואין בביתו, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 2 גרם נטו, ובשרשרת (בגינה הורשע בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב). בית המשפט קבע כי **מתחם העונש ההולם נע בין שנת מאסר עד שנתיים מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, בהתאם לנסיבותיו האישיות.

25. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, הרי שבאופן רגיל היה מתחם העונש עומד על 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל. אולם, לנוכח המחדל החקירתי והערפל העובדתי אודות מידת אשמו של הנאשם בכל הקשור לסם שנתפס, אותו הסיר הנאשם בלוקחו אחריות מלאה עליו, אני קובע - בהתאם להסכמת הצדדים ובאופן חריג - כי **מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר בפועל, ועד 24 חודשי מאסר בפועל.**

העונש המתאים לנאשם

26. בעברו של הנאשם, יליד 1988, חמש הרשעות קודמות, בעבירות רכוש, סמים ואלימות. בשנת 2018 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש (בן זוג) ונדון לעונש של מאסר בפועל. בשנת 2020 הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות לדירה ופגיעה כשהעברין מזויין, הוא ריצה 20 חודשי מאסר. הנאשם לא חיכה הרבה, ועוד באותה השנה, הורשע הנאשם בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית. שנה לאחר מכן, בשנת 2021, הורשע הנאשם בסחר בסמים; בגין הרשעה זו עומד לחובתו מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, ופסילת רישיון אף היא למשך 6 חודשים. בהינתן העובדה כי הנאשם לא נולד בישראל, ואליה הגיע מסודאן, לא לפני שנות דור, הרי שמדובר בעבר מכביד, מכביד בהחלט.

27. ומן הצד השני, לקולא הבאתי בחשבון את הודייתו של הנאשם במיוחס לו, לקיחת האחריות והסכון הרב בזמן שיפוטי, לצד התנצלותו על מעשיו.

28. בהתאם לאמור לעיל, אני משית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שנת מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, על פי רישומי שב"ס.

ב. אני מפעיל את המאסר המותנה משך 6 חודשים שנגזר על הנאשם במסגרת ת"פ 9950-04-21 מיום 22.7.2021, כאשר חודשיים (2) ירוצו במצטבר, ואילו ארבעה (4) ירוצו בחופף לעונש דנא.

ג. **סך הכל איפוא יישא הנאשם בעונש של 14 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.**

ד. 8 חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך 36 חודשים מיום שחרורו עבירת סמים מסוג פשע.

ה. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך שנה; אני מפעיל את פסילת הרישיון המותנית שהוטלה על הנאשם במסגרת ת"פ 9950-04-21 מיום 22.7.2021 למשך 6 חודשים.

ו. **סך הכל, איפוא, אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה**

למשך 14 חודשים מיום שחרורו ממאסר.

ז. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, על תנאי, והתנאי הוא שמשך 36 חודשים מיום שחרורו לא יעבור עבירות לפי פקודת הסמים המסוכנים.

הסמים - יושמדו.

כל המוצגים - לשיקול דעת קצין החקירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ח אייר תשפ"ג, 09 מאי 2023, במעמד הצדדים.

[1] כל ההדגשות בגזר הדין אינן במקור, והן שלי, ש.ב.

[2] אשר להתחשבות במחדלי חקירה גם בקביעת מתחם העונש ההולם ראו למשל את ת"פ (ת"א) 41515-08-18 **מדינת ישראל נ' בורזנקו** (31.5.2022), שהוגש על ידי ההגנה.

[3] ההגנה הפנתה אף אל ת"פ (קריות) 27255-08-16 **מדינת ישראל נ' זוביידאת** (20.12.2018), הרלוונטי למקרה דנא, אך נראה כי הוגש ערעור נגד גזר הדין, שקצרה ידי (מבחינת נט-המשפט) מלעיין בו.